

2016 június 6

Az ige tükre

Minden nap belenézünk a tükörbe, és ha az arcunkon ott látjuk egy korábbi koszos munka nyomát, vagy látunk egy pattanást, azonnal igyekszünk eltávolítani azt és nem úgy mutatkozni az emberek előtt. Ha azonban elfelejtünk a tükörbe nézni, vagy belenézünk ugyan, de elfelejtkezünk róla, hogy mit is láttunk, mert közben valami fontosabb dolog elterelte a figyelmünket, akkor úgy fogunk mutatkozni az emberek előtt. Aki így fog látni bennünket – például egy koszos folttal az arcunkon - azonnal észreveszi azt és figyelmeztetni fog bennünket, és akkor szégyenkezve, sietve eltávolítjuk azt.

Ha ez így van a mi „természetes ábrázatunk” (arcunk) esetében, és fontos számunkra, hogyan mutatkozunk az emberek előtt, akkor mennyivel inkább így van ez Istennél. Istennek is van egy *tükre*, amibe minden nap bele kell néznünk és fontos, hogyan viszonyulunk ahhoz, amit éppen látunk az életünkben. Gyorsak vagyunk a szennyfoltok eltávolításában, hogy tisztán mutakozzunk Isten előtt?

*„Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszságnak sokaságát, szelidséggel fogadjátok a beoltott igét, amely megtarthatja a ti lelkeiteket. Az **igének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói**, megcsalván magatokat. Mert ha valaki hallgatója az igének és nem megtartója, az **ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát: Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad amellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében.**” (Jakab 1:21-25)*

Isten igéje olyan, mint egy tükör, amibe folyamatosan belenézünk, amikor olvassuk vagy halljuk az igét és az **ige megítéli** a szennyes dolgainkat – az Istennek nem tetsző cselekedeteket - az életünkben. Fontos számunkra ebben az esetben is, hogy sürgősen eltávolítsuk azt az életünkből és tisztán mutakozzunk Isten előtt?

Isten akarata az, hogy jó hallgatók legyünk, akik megtartják – megcselekszik – a hallott igét. Csak ebben az esetben lehet boldog az életünk és számíthatunk Isten áldásaira – sok gyümölcsre - az életünkben.

*„Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik **a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel.**” (Lukács 8:15)*

A mi Isten szerint való cselekedeteink a jó gyümölcsök, amiket Isten értékeli. Ő azt akarja, hogy *sok gyümölcsöt termő jó fák legyünk és ne gyümölcstelen rossz fák*, amiket ki kell vágni.

„Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik. Azért az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket. Nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram!

Uram! megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” (Máté 7:17; 19-21)

Nagyon fontos a hit, mert „hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni” (Zsidó 11.6), de ugyanilyen fontosak a hitünket követő cselekedetek is, mert „cselekedetek nélkül a hitünk halott” - semmit sem ér. (Jakab 2:26)

Isten akarata az, hogy mi boldog - az életünkben sok gyümölcsöt termő - emberek legyünk. Ez csupán azon múlik, hogy sietve eltávolítjuk-e azokat a szennyfoltokat az életünkből, amit Isten igéje világossá tett számunkra.

Isten mindent megtett ezért és az Ő Fia is mindent „elvégzett”, a többi a mi részünk.

Legyen meg az Ő akarata az életünkben.

Abonyi Sándor

www.keskenyut.wordpress.com